પ્રસ્તાવના

(દેવ) ૧૯૩૦

સાધુ સંતોનું ચરિત્ર લેખન પણ ગુરુ-સેવાનો એક પ્રકાર છે, અને તે પરમાર્થ-ફળદાયી છે. પરંતુ આ પ્રકાર એકદેશીય છે. કેવળ લેખન વડે જ અંતિમ પારમાર્થિક ધ્યેય પ્રાપ્ત થવું કઠન છે. મારી અલ્પ મતિ પ્રમાણે લેખન સેવામાં પણ ગુરૂ-આજ્ઞાથી અંતઃસ્ફૂર્તિથી સદ્ગુરુનું ચરિત્ર લખવું એ શ્રેષ્ઠ મોક્ષદાયક સેવા છે. દેશકાળ પ્રકૃતિ પ્રમાણે શુદ્ધ અંતઃકરણથી ઉત્તમ શ્રદ્ધાથી નિઃસીમ પ્રેમ તથા અનન્ય ભક્તિભાવથી દ્રઢ નિશ્ચયથી નિત્ય જાતે અધ્યયન કરી સેંકડો પારાયણ-સમાપ્ત કરવાથી તથા સદ્ભક્તોને આ પારાયણ પ્રત્યેવાળથી આ સેવા થઈ શકે છે. શરીર-વાણી-મન-બુદ્ધિથી થતી આ સેવા કુટુંબ-પોષણ અગર વૈભવ-વિલાસની આડે કદી આવતી નથી.

પારાયણ-સપ્તાહની પ્રથા ઘણી પ્રાચીન છે. વેદકાળથી તે ચાલુ છે. વેદની, ભાગવતની, રામાયણની, યોગવાસિષ્ઠની ઈ. ગીર્વાણ ગ્રંથોનીં પારાયણ-સપ્તાહ નિત્ય કોઈ ને કોઈ ઠેકાણે થતા જોવામાં આવે છે. તે જ રીતે જ્ઞાનેશ્વરી, શ્રી નાથ-ભાગવત, શ્રી દાસબોધ ઈ. મરાઠી વિશ્વવંદ્ય ગ્રંથરાજનાં પારાયણ-સપ્તાહ પણ નિત્ય થતાં હોય છે. આ પ્રથા પુરાતન છે.

આ ચારિત્ર્યગ્રંથ નથી. પણ કેવળ ઐહિક-પારમાર્થિક જ્ઞાનગ્રંથ છે. આ ગ્રંથને નિર્માણ કરનારને અગર આ ગ્રંથને જ પોતાના ગુરુ માનીને આ ગ્રંથનું અધ્યયન-પારાયણ-સપ્તાહ અનુપમેય મોક્ષદાયી ગુરૂ-સેવાનો લાભ અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે.

ગુરુચરિત્ર એટલે ગુરુનો અવતાર, બાળપણ, તરૂણાવસ્થા, વૃદ્ધાવસ્થા, અદ્ભુત લીલા-ચમત્કારો-અવતાર કૃત્યો વગેરે બાબતોનો વિશ્વસનીય સત્ય ગ્રંથ અનેક સદ્ભક્તોએ વિવિધ ભાષામાં ગદ્યમાં કે પદ્યમાં પોતાના ગુરુના ચરિત્ર લખીને જગતને ઋણી કરેલ છે. સપ્તાહ-પારાયણનો યોગ્ય, સર્વાંગપૂર્ણ, વિસ્તૃત,

મહારાષ્ટ્રમાં પ્રથમ, પ્રાચીન, રસાળ, પ્રાસાદિક ગ્રંથ-સરસ્વતી ગંગાધરે શ્રી ક્ષેત્ર ઔદુંબર વાડી-શ્રી ગાણગાપુરનિવાસી શ્રી સમર્થ સદ્ગુરૂ નૃસિંહ સરસ્વતી મહારાજના ચરિત્રનો લખેલો છે; જે અત્યારે બૃહદ ગુરુ ચરિત્ર તરીકે પ્રસિદ્ધ છે. આબાલવૃદ્ધ સૌ આ ગ્રંથથી પરિચિત છે. ઘણે સ્થળે તેનું નિયમપૂર્વક નિત્ય વાચન-અધ્યયનં થાય છે. તેમજ પ્રસંગાનુસાર તેનું પારાયણ-સપ્તાહ પણ થાય છે. તેવું જ બીજું, મધુર, રસપૂર્ણ, ઉદ્‌બોધક, પ્રાસાદિક, શ્રી ક્ષેત્ર શીરડી, તાલુકા કોપરગામ, જીલ્લે અહમદનગર નિવાસી ક્ષેત્ર-સંન્યાસી આધુનિક સંત-ચૂડામણી શ્રી સચ્ચિદાનંદ સમર્થ સદ્ગુરુ શ્રી સાઈનાથ મહારાજનું ચરિત્ર કૈ. ભકતવર્ય શ્રી ગોવિન્દ રઘુનાથ ઉર્ફે અણ્ણાસાહેબ દાભોલકરે લખેલું છે. તે શ્રી સાઈસચ્ચરિત્ર નામથી શ્રી સાઈલીલા માસિકમાં છ વર્ષ લગી પ્રત્યેક અંકમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. આ વર્ષે જ (૧૯૩૦) અવતરણિકા અધ્યાય સાથે પૂર્ણ થયેલ છે; જેની આ પ્રસ્તાવના લખી છે; આમ આ બે ગુરુચરિત્રના ગ્રંથો સિવાય ત્રીજું આટલુ વિસ્તૃત લખેલું ગુરુ-ચરિત્ર જેવામાં આવતું નથી.

શ્રી સાઈસચ્ચરિત્રમાં જે લીલા તથા કથા વર્ણવી છે તેમાંના ઘણા પ્રસંગો કૈ. અણ્ણાસાહેબે પોતે આંખે જોયેલા છે. એ સિવાય શ્રી બાબાના પ્રત્યક્ષ કે સ્વપ્નમાં ભક્તોને જે અનુભવ થયાં છે તે અનુભવ તેમની સમજ મુજબ, જેવા તેમણે અણ્ણાસાહેબને લખીને અગર મોઢેથી નિવેદન કર્યા હતા તે જ રૂપે તે સર્વ પણ આ ગ્રંથમાં આપેલ છે. આ ભક્તોમાંના ઘણાખરા હજુ પણ હૈયાત છે. અણ્ણાસાહેબે આ લીલા તથા અનુભવનું હૃદયંગમ વર્ણન પોતાની રસાળ પ્રાસાદિક વાણીમાં કથારૂપે પદ્યમય મોહક સુંદર શૈલીમાં શ્રી સાઈસચ્ચરિત્રમાં રજુ કર્યું છે.

અણ્ણાસાહેબના વંશમાં મૂળથી જ ગુરુભક્તિ ચાલી આવે છે કે કેમ તે જાણવાનો હાલ માર્ગ નથી. પરંતુ આણ્ણાસાહેબે પોતાના સંબંધે અધ્યાયમાં જે હકીકત આપી છે તે પરથી સમજાય છે કે તેમનામાં પ્રથમ ગુરૂભક્તિ-ગુરુપ્રેમ બિલકુલ નહોતો. તેમજ ગુરુ કરવા તે પણ તેમને ગમતી વાત નહોતી. ગુરુ કરવાની જરૂર નથી એવું જ તેઓ પ્રતિપાદન કરતા. તથા પોતાને કર્તુ અકર્તુ-નું અભિમાન હતું. પરંતુ શ્રી સાઈબાબાનો નજરોનજર મનોમય અનુભવ થયા પછી તે અભિમાન ગળી ગયું. અને સદ્ગુરૂ વિના તરણોપાય નથી એવી પૂર્ણ ખાત્રી થઈ. બાદ તેમના પર બાબાની કૃપા પણ થઈ. શ્રી સાઈ સચ્ચરિત્રનું લેખન જ તેમની કૃપાનું ફળ છે.

અણ્ણાસાહેબે વિશ્વવંધ જગન્માન્ય સાધુસંતોના ઘણા કાવ્યગ્રંથો વાચ્યા. તેમાં મુખ્યત્વે શ્રી સમર્થ સદ્ગુરુ નાથ મહારાજના ગ્રંથ શ્રી એકનાથી ભાગવતની ભાષા-રચનાની છાપ આ ગ્રંથ પર સ્પષ્ટ દેખાય છે.

શ્રી સરસ્વતી ગંગાધરે લખેલા ગુરુચરિત્રની માફક આ શ્રી સાઈસચ્ચરિત્ર ગ્રંથનું પણ નિત્ય અધ્યયન-પારાયણ-સમાહ થાય એવી ગ્રંથકર્તાની ઈચ્છા હતી. પરંતુ તે ઈચ્છા ફળીભૂત થવાનો લાભ મેળવવા તે જીવતા રહ્યા નહિં. તે એક દૈવદુર્વિપાક જ છે.

આ ગ્રંથ મુમુક્ષુ ભક્તો માટે એક પ્રકારનો મધુર નિત્ય પરમાર્થ સાધક મેવો જ છે. અણ્ણાસાહેબની સદ્ઇચ્છાને માન આપી મુમુક્ષુ ભક્તોએ શ્રદ્ધાથી આ મધુર મેવાનું આકંઠ પાન કરવું. તેમજ ઈતર ભક્તોને પણ તેનું પાન કરાવવું. સંત શ્રી જ્ઞાનેશ્વર મહારાજ લખે છે તે મુજબ મુમુક્ષુ ભક્તોના આ જ્ઞાન યજ્ઞ વડે શ્રી સાઈ પરમાત્મા સદા સંતુષ્ટ થશે. અને શરીર છુટયા પછી ષડ્ગુણ ઐશ્વર્યવાન શ્રી સાઈપ્રભુની સાથે તેઓ એકત્વ સાધશે એ નિઃસંશય છે. છેવટે કર્તું અકર્તું અન્યથા કર્તું શક્તિમાન, સર્વજ્ઞ, સર્વસાક્ષી, શ્રી સમર્થ સદ્ગુરુ શ્રી સાઈ પરમાત્માના પુણ્ય ચરણકમળમાં અનન્ય ભાવથી નમ્રતાપૂર્વક મસ્તક મૂકીને આ લાંબી પ્રસ્તાવના પૂર્ણ કરૂં છું.

બાબાનો બાળક

બાળકૃષ્ણ વિશ્વનાથ દેવ.

પુરોવાચન

દસેક વર્ષ પર શ્રી સાઈબાબાનું પુનીત નામ એક મિત્ર પાસેથી સાંભળ્યું. અને શ્રી બાબાની કેટલીયે અદ્‌ભુત વાતો જાણી. એ વેળા તાજેતરમાં પ્રગટ થયેલો શ્રી. વામનભાઈ પ્રા. પટેલ (શ્રી સાઈશરણાનંદ) નો વિસ્તૃત ગ્રંથ ''સાઈબાબા'' મેળવીને મેં વાંચ્યો. કોઈ પૂર્વ જન્મના મારા આપ્તજન-સદ્‌ગુરુ હોય તેવો પૂજ્યભાવ હૃદયમાં શ્રી બાબા પર થયો. તેમના પ્રત્યે શ્રદ્ધા-ભક્તિ સ્વતઃ જ ઉદ્‌ભવ્યાં. આ શ્રદ્ધાને લીધે કેટલીક અસંભવિત લાગતી મારી મનોકામના પણ સફળ થઈ. અને શ્રદ્ધા-ભક્તિનો પુનીત પ્રવાહ અખંડ વહેવા લાગ્યો. એવામાં કોઈ પૂર્વપુણ્યના યોગે શ્રી બાબાએ જ તેમના ચરિત્ર-બોધનું એક સામાન્ય કદનું પુસ્તક મારા હાથે લખાવવાના વિચિત્ર સંજોગો ઉભા કર્યા. શ્રી. વી. પી. પટેલની રજા લઈ તેમના જ ગ્રંથની ટૂંકી આવૃત્તિ જેવું મધ્યમ કદનું પુસ્તક ''શ્રી સાઈબાબા'' શ્રીની પ્રેરણાથી મેં લખ્યું. અને તેના પ્રકાશન માટે મારા ચિ. ભાનુશંકરે પોતાના એડવોકેટ મિત્રો તથા અસીલો પાસેથી પંદરસો રૂા. નો ફાળો ઉભો કર્યો. અને 'શ્રી ભાવનગર સાઈબાબા ભક્ત મંડળ' ના નામે ભાવનગર સમાચાર પ્રેસના માલેક ગુણજ્ઞ સાઈભક્ત શ્રી. જયંતીભાઈ મો. મહેતાએ ખૂબ કાળજીથી છાપી આપ્યું. એન તે પડતર કિંમતે પ્રગટ થયું. તે એટલું લોકપ્રિય બન્યું છે કે આજે તેની ત્રણ આવૃત્તિઓ થઈ છે. ફાળો ભરનાર ગૃહસ્થોને તેમજ ખરીદી ન શકે તેવા સુપાત્ર સાઈભક્તોને તેની કેટલીએ પ્રતો વિના મૂલ્ય ભેટ આપી છે. બાકીની પ્રતોના વેચાણની રકમમાંથી આ ગ્રંથ પુનઃ પુનઃ પ્રગટ થાય છે. વળી આ પુસ્તકના અનુસંધાનરુપ 'શ્રી સાઈબાબા ઉપાસના' નામે નાની પુસ્તિકા પણ આઠેક હજાર પ્રતની ત્રણ આવૃત્તિઓ થઈ છે. સને ૧૯૫૨ માં મારી ભારતની ચાર ધામની યાત્રા દરમ્યાન મદ્રાસમાં મને અપૂર્વ સાઈભક્ત હાલ સ્વર્ગસ્થ (ઓલ ઈન્ડીયા સાઈ સમાજના સ્થાપક) બ્રહ્મર્ષિ બી. વી. નરસિંહસ્વામીનાં રૂબરૂ દર્શન થયાં. અને આશીર્વાદ સાથે તેમના રચેલા શ્રી બાબાના ગ્રંથ ગુજરાતીમાં ઉતારવા તેમણે મને સૂચવ્યું. તેથી તેમના 'વંડરસ સેઈન્ટ સાઈબાબા' નો અનુવાદ ''અજબ સંત શ્રી સાઈબાબા'' રચી થોડા જ સમય પૂર્વે પ્રગટ કર્યો; જેની પહેલી આવૃત્તિની પ્રતો ત્વરિત ખપી જવાથી બીજી આવૃત્તિ કૈ. નરસિંહસ્વામીના ચરિત્ર સાથે પ્રકટ કરી છે. આમ શ્રી સાઈબાબાની પ્રેરણાથી જ આ સર્વ સેવા આ અલ્પ સેવક પાસેથી તેઓ શ્રી જ લે છે એમ માનું છું. નિત્ય બ્રાહ્મમુહુર્તમાં શ્રી સદ્‌ગુરુ શ્રી

સાઈનું નામ સ્મરણ તેમજ પૂજન સાથે મહિમ્નસ્તોત્ર, ૧૦૮ નામ, બોધામૃત ઈ. તથા દર ગુરુવારે ભવસુધા તથા સાઈમહાત્મ્યના પાઠ દ્વારા શ્રી સાઈ ભજન તેમની કૃપાથી નિયમિત ચાલે છે.

થોડા સમય પૂર્વે મુંબઈના પરમ સાઈભક્ત શ્રી. શિવશંકર ગિ. પાઠકે શ્રી 'સાઈચરિત્ર' નો અંગ્રેજ ગ્રંથ તથા શ્રી 'સાઈલીલામૃત' નો મરાઠી ગ્રંથ મારા પર ભેટ મોકલી શ્રી 'સાઈસચ્ચરિત્ર' ગ્રંથ ગુજરાતીમાં ઉતારવા સારૂ મને આગ્રહ કર્યો. શ્રી. પાઠકને હજુ સુધી હું પ્રત્યક્ષ મળ્યો નથી. અમે બન્નેના સામાન્ય સન્મિત્ર-ગુરુ શ્રી બાબા સિવાય અન્ય કોઈ નથી. માત્ર મારો 'શ્રી સાઈબાબા' ગ્રંથ વાચીને જ તેમણે મને પત્ર લખી પુસ્તકો મોકલી શ્રી બાબાની પ્રેરણાથીજ શ્રી સાઈચ્ચરિત્ર ગુજરાતીમાં ઉતારવાનો આગ્રહ કર્યો હતો. મારી ચોસઠ વર્ષની વૃદ્ધ વય છતાં. તમજ તાજેતરમાં ભગંદર જેવા દર્દનું બે વખત ઓપરેશન કરાવ્યા છતાં જાણે શ્રી બાબા જ ઉત્સાહ પ્રેરતા હોય તેમ મેં આ કામ ખુશીથી માથે લીધું. અને શ્રાવણ તથા પુરૂષોત્તમ જેવા બે જ પવિત્ર માસમાં આ ગ્રંથ લખી પુરી કર્યો. તે લખતી વેળા મેં પ્રત્યક્ષ અનુભવ્યું છે કે આ ગ્રંથ-લેખનની પ્રેરણા, યોગ્ય શબ્દોની ચુટણી, શરીરનું પુરુ સ્વાસ્થ, નિત્ય છ છ કલાકનું નિયમિત અવિરત લેખન એ સર્વ શ્રી સાઈબાબા જ આ દેહ દ્વારા કરતા હતા. તેથી આ ગ્રંથ લેખનનો સાચો યશ શ્રી સાઈબાબાને જ ઘટે છે. ગ્રંથ પુરો લખાયા પછી હું તે વાચું છું ત્યારે આ સરસ જ લખાયલા ગ્રંથ-વાચનના હું જાણે અમૃત-ઘુંટડા પીતો હોઉ એવો પરમ હર્ષ તથા સંતોષ થાય છે. મને કલ્પના પણ નહોતી કે આ ગ્રંથ આટલો ઉત્તમ લખાશે. પણ જ્યાં શ્રી સાઈ પોતેજ આ ગ્રંથરૂપી સુંદર મંદિરની રચના હાથમાં લે, પછી પૂછવું જ શું ? બીજુ એકઃ- આ ગ્રંથ-રચનાની સેવા ભારદ્વાજ ગોત્રના જ બ્રાહ્મણ ભક્તો પાસેથી લેવાની શ્રી સાઈબાબાની અજબ લીલા હોય તેમ જણાય છે. તેથી જ આ મૂળ મરાઠી ગ્રંથના લેખક શ્રી. દાભોળકર, તેને અંગ્રેજીમાં લખનાર શ્રી ગુણાજી તથા ગુજરાતીમાં ઉતારનાર આ સેવક એ સર્વ ભારદ્વાજ ગોત્રના એક જ શાખાના શ્રદ્ધાળુ બ્રાહ્મણ છે. તે કંઈ અકસ્માત લાગતો નથી. પણ એ સર્વ શ્રી સાઈનાથની જ અજબ લીલા છે.

'ગુરુચરિત્ર' નો મરાઠી ગ્રંથ મહારાષ્ટ્રમાં બહુ લોકપ્રિય છે. જેનું નિત્ય વાંચન ઘણા દત્તભક્તો કરે છે. શ્રી દત્તપ્રભુના ૧૪ મી તથા ૧૫ મી સદીમાં થયેલા બે મુખ્ય અવતાર ૧) શ્રી શ્રીપાદ શ્રીવલ્લભ તથા ૨) શ્રી નરસિંહ સરસ્વતી સ્વામીની ચમત્કાર-લીલા તથા સદુપદેશનું વર્ણન આ 'ગુરુચરિત્ર' લેખક કૈ. સરસ્વતી ગંગાધરે કર્યું છે. એ પછી થયેલા દત્તપ્રભુના અન્ય અવતોરામાં નિઝામ રાજ્યમાં શ્રી માણિકપ્રભુનો, સોલાપુર જિલ્લામાં શ્રી અક્કલકોટ મહારાજનો તથા અહમદનગર જિલ્લામાં શીરડીમાં શ્રી સાઈબાબાનો અવતાર મુખ્ય છે. ઘણા ભક્તો શ્રી સાઈનાથનો અવતાર શ્રી અક્કલકોટ મહારાજની અનુસંધાન રુપ જ માને છે; જે વસ્તુ આ ગ્રંથના પાંચમા અધ્યાયની લીંબડાના વૃક્ષ તથા ગુરુપાદુકાની કથા તથા છવીસમાં અધ્યાયમાં આપેલી શ્રી હરિશ્ચંદ્ર પિતળેની કથા પરથી સમજાશે. કૈ. સરસ્વતી ગંગાધરે 'ગુરુચરિત્ર' ના ૫૩ અધ્યાયમાં ઉપરોક્ત બે અવતારોની કરેલી ચમત્કાર-લીલાના વર્ણન જેવી જ કૈ. અણ્ણાસાહેબ દાભોળકરે-હેમાડપંતે આ ગ્રંથના ૫૩ અધ્યાયમાં શ્રી સાઈબાબાની ચમત્કાર-લીલા વર્ણવી છે. તેથી આ 'સાઈ સચ્ચરિત્ર' ગ્રંથ આધુનિક ગુરુચરિત્ર જ છે હેમાડપંતે મહારાષ્ટ્રના ઘણા સંતોના ગ્રંથ વાંચેલા. પોતે 'એકનાથ ભાગવત' ના ઊંડા અભ્યાસી હતા, જેની અસર આ ગ્રંથ પર સ્પષ્ટ દેખાય છે. અહીં વર્ણવેલા ઘણા લીલાપ્રસંગો હેમાડપંતે તેમજ અન્ય સાઈભક્તોએ નજરે જોયા હતા. અને દરેક પ્રસંગની નોંધ રાખવાની બાબાની સૂચનાનો અમલ કરી શ્રી સાઈનાથની પરવાનગી તથા આશીર્વાદ સાથે હેમાડપંતે આ ગ્રંથ-લેખનનું કામ માથે લીધું હતું. તેથી આ ગ્રંથ આધુનિક, ઐતિહાસિક, વિશ્વસનીય છે. શીરડીમાં હૈયાત સાઈબાબાના પ્રત્યક્ષ દર્શન કરવા જે ભક્તો ભાગ્યશાળી થયા નથી તેમના ઘરમાં જ શ્રી સાઈનાથના દર્શન આ ગ્રંથ દ્વારા કરાવીને ગ્રંથકર્તાએ વાચકો પર મહાન ઉપકાર કર્યો છે.

શ્રદ્ધા-ભક્તિવાળા સર્વ સજ્જનોને આ ગ્રંથોનો છેલ્લા ૫૩ મો અધ્યાય-ફળશ્રૂતિ વાંચીને આ ગ્રંથના સપ્તાહ-પારાયણનો લાભ લેવા વિનતિ છે. એથી શ્રી સાઈકૃપા-પ્રસાદના આપણે સૌ પુરા અધિકારી બનશુ. તેમની પરમ કૃપા-વર્ષા આપણા પર થશે. તથા આપણી સર્વ મનોકામના પૂર્ણ થશે. મારું જ દ્રષ્ટાંત આપું. આ ગ્રંથ પુરો લખાયા પછી તેનું સપ્તાહ-પારાયણ કરવાની શ્રી બાબાએ જ મને પ્રેરણા કરી હોય તેમ લાગ્યું. પુરૂષોત્તમ માસની પૂર્ણિમા (તા. ૨-૮-૫૫ શુક્રવારે) આ ગ્રંથની હસ્તલિખિત પ્રતના પારાયણનો મંગળ પ્રારંભ કર્યો. નિત્ય અઢી કલાકનું

વિધિસર વાચન થતું હતું. આ સમાહની પૂર્ણાહુતિની વિધી તા. ૮-૮-૫૫ ગુરૂવારના રોજ હતી. મનમાં શ્રી સાઈનાથના કોઈ ચમત્કારની ભાવના હતી. ત્યાં જ ચમત્કાર થયો. પૂર્ણાહુતિનો અધ્યાય વંચાતો હતો તે જ વેળા પોસ્ટમેને આવી એક રજી. ખુ. પો. મારા હાથમાં મૂકયું. પહોંચ પર સહી કરી તે ઉઘાડ્યું. તેમાં શ્રી શિવશંકરભાઈ પાઠકે મરાઠી ''શ્રી સાઈ સચ્ચરિત્ર'' નો મૂળ મોટો ગ્રંથ ભેટ મોકલેલ હતો. શ્રી બાબાની આ અપૂર્વ કૃપા માટે આંખમાં હર્ષાશ્રુ આવ્યાં ને દેહ પર રોમાંચ થયો. ભક્તોની મનોકામના પૂર્ણ કરવા શ્રી સાઈનાથ સદા હાજર-જીવંત છે તે વાતની આથી બીજી કઈ પ્રતીતિ જોઈએ ? શ્રી સાઈબાબા વિજયતેતરામ્. શુભં ભવતુ.

આ ગ્રંથ પ્રેમથી સેવાભાવે લખી શ્રી સાઈબાબા શીરડી સંસ્થાનને પ્રકાશન માટે આપ્યો હતો. તેમણે તે તપાસરાવી પ્રસિદ્ધ કરવાના નિર્ણય માટે તેમજ મને આપેલી શ્રી સાઈસેવાની આ તક માટે હું શીરડી સંસ્થાનો ભક્ત શ્રી. ભા. સ. પ્રેસના માલેક શ્રી જયતીલાલભાઈએ શ્રી સાઈબાબાનું આ પુણ્ય કાર્ય જાણી ખૂબ ખંતથી. સસ્તું, ત્વરિત, સુઘડ આકર્ષક ઢબે છાપી આપેલ છે જે સારૂ તેઓ તથા પ્રેસ કારીગરો ધન્યવાદને પાત્ર છે. ગ્રંથમાં રહી ગયેલી ક્ષતિ ક્ષંતવ્ય ગણી કોઈ સુધારો સૂચવશે તો નવા આવૃત્તિમાં તેનો અમલ કરવા પ્રયત્ન થશે. શેષ હરિકૃપા.

માણેકવાડી ૫૬૩, ભાવનગર રેવાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા.
મહાશિવરાત્રી વિ. સં. ૨૦૧૩
૨૭-૨-૫૭